

REVĂRSATUL ZORILOR

15 APRILIE 1931

NUMARUL 8

REVĂRSATUL ZORILOR

Viena

15 Aprilie 1931

No. 8

Omul fărădelegii

„Nimeni să nu vă amăgească în vre-un chip; căci ziua aceea nu va veni mai înainte ca să fi venit lepădarea de credință și de a se vedea arătându-se omul fărădelegii, fiul pierzării.” — II Tesaloniceni 2 : 3.

IEHOVA a descoperit poporul său că „păcatul cel mare” este răscoala, necredințioșia și opunerea față de Cel prea Înalt. Apostolul a scris sub inspirația lui Dumnezeu despre arătarea unui individ în asemănarea călcătorului de lege Satan; pe acesta îl numește „omul fărădelegii”, „fiul pierzării”. Cuvintele arată, că acest individ, care se aseamănă cu Satan, se înalță pe sine și se opune lui Dumnezeu; pe mai departe arată, că „omul fărădelegii” și „fiul pierzării” sunt una și aceeași persoană.

Explicare

* Ca să înțelegem însemnătatea cuvintelor apostolului, e de lipsa să stabilim precis cine este „omul fărădelegii”, „fiul pierzării”. Articolul precedent „Spiritul Sfânt” l'am publicat în scopul să putem stabili pe „omul fărădelegii”.

* Textele despre „omul fărădelegii” mult timp le-am aplicat asupra sistemului papal. În lipsa unei explicări mai bune, cercetătorii Bibliei, au privit ca potrivită explicarea „omului fărădelegii” ca și cum s'ar referi la sistemul papal, și așa au înțeles, că puterea, care a împiedecat dezvoltarea ei deplină, a fost imperiul păgân roman; și pentru aceea au ținut pe sistemul papal de „omul fărădelegii”, deoarece Roma papală a răsturnat Roma păgână și a luat-o în stăpânire. Această explicare au căutat s'o sprijinească cu aceea, că papalitatea ca ierarhie a fost organizată cam pe la anul 300 d. Ch. și în 800 d. Ch. și-a ajuns culmea puterii sale; că prăbușirea ei a început în 1400, și în 1870 i-a fost luată puterea lumească (politică); și că dela 1874, începând dela prezența Domnului, Satan pe aceasta a folosit-o mai cu seamă ca să se lupte împotriva împărăției lui Dumnezeu; și că sistemul papal va fi nimicit la începutul domniei lui Christos. — Vol. II, capitolul 9.

* Nu poate fi nici o îndoială, că Satan a folosit de demult sistemul papal și îl folosește și azi ca o unealtă a amăgirii. Acest sistem a constituit o parte a organizației lui Satan și aceea este și azi. Încă și azi, aceasta este partea cea mai puternică a religiei organizate, care constituie o parte a

organizației lui Satan. Este sigur și aceea, că va fi stârpiată pe deplin, fiind o parte a organizației lui Satan. Aceste fapte însă nu dovedesc că sistemul papal ar fi „omul fărădelegii” și „fiul pierzării”. Sunt diferite motive cu privire la aceea, că „omul fărădelegii” și „fiul pierzării” nu reprezintă pe sistemul papal; unele dintre aceste motive le vom înșira precum urmează:

* 1) Apostolul a învățat pe frați „despre întoarcerea Domnului Isus Christos și strângerea noastră la El”. Cu o altă ocazie le-a spus lămurit, că el, Pavel trebuie să aștepte răsplata până la întoarcerea Domnului, atunci, când el și alții, care sunt tot din aceeași credință scumpă și dovediți credincioși, vor fi înviați și vor primi coroana veștii. Invierea sfinților adormiți și strângerea alor săi la Domnul se putea întâmpla pânăce Domnul nu a venit la templul său. Cu o altă ocazie s'a arătat în această revistă, că învierea lui Pavel și a celorlalți nu s'a putut întâmpla înainte de 1918, iar acest timp cade cu mult departe de culmea puterii papale și dela începutul căderii sale. decât să se poată folosi spre ilustrarea omului fărădelegii.

* 2) Apostolul se referă clar la „ziua Domnului”, care pe baza Scripturii nu cade la un timp cu „ziua lui Iehova”. În 1914 s'a întâmplat că Iehova a pus pe tron pe fiul său și l'a trimis în calitate de reprezentant al său, ca să domnească și să arunce afară pe Satan, dușmanul; deci începutul „zilei lui Iehova” îl stabilește acest timp. (Psalm 2 : 6; 110 : 1, 2) Expresiunea „ziua lui Christos” — înseamnă desigur timpul, când toate membrele Christosului vor fi despărțite dela alții și cei aprobați vor fi strânși în starea templului și vor fi uniți. După cum credem, învierea sfinților adormiți a avut loc în 1918, anume înainte de judecarea și încercarea sfinților de pe pământ, din aceasta rezultă, că „ziua lui Christos” nu a putut să se înceapă înainte de 1918; și cu totul potrivit s'ar putea spune, că aceasta numai după alegerea tuturor membrilor corpului, desigur părțirea lor de către alții născuți de spirit și strângerea lor în templu, se va sfârși. (I Corinteni 1 : 8; 5 : 5; II. 1 : 14; Filipeni 1 : 6, 10; 2 : 16) Cui toatecă dela venirea Domnului la templul său au

trecut 12 ani, încă și azi se abat unii dela Domnul și dela lucrarea sa. Încă mai sunt mulți împreunati cu cei sfinți, care trebuie încă să se scoată afară sau trebuie să-i aleagă dintre cei sfinți, ca să se poată cunoaște lămurit care sunt cei credincioși și drepti. Deoarece aceasta este așa, prin urmare „ziua lui Christos“ încă nu s'a terminat, și nici „omul fărădelegii“ nu este descoperit pe deplin; din acest motiv, sistemul papal nu împlinește explicarea.

3) După cum spune apostolul, înainte de „ziua Domnului“ va fi o lepădare de credință și atunci se va arăta „omul fărădelegii“ și „fiul pierzării“. Înainte de acest timp va fi o putere care va împiedeca sau va reține descoperirea „omului fărădelegii“, care însă a lucrat de mai demult ca taina fărădelegii. Puterea care împiedecă va fi folosită pentru aceea, ca să fie descoperit la „timpul potrivit“, iar timpul pentru descoperirea „omului fărădelegii“ va veni în „ziua lui Christos“ după ce s'a întâmplat alegerea (schisma). Deoarece aceasta putere de împiedecare va ținea atâta timp până când se va scoate din acțiunea sa, și deoarece aceasta continuă lucrarea sa de a împiedeca pe „omul fărădelegii“ până ce va fi suspendat, cu greu se poate spune, că această putere este dela Satan. Roma păgână fără îndoială că a fost unealta lui Satan; iar Satan n'ar fi împiedecat nimica ca să nu strice casei regale a Domnului, prin urmare a fost o presupunere greșită că Satan ar fi folosit Roma păgână de piedecă ca să nu poată strica sistemul papal unșilor lui Dumnezeu. Deoarece „omul fărădelegii“ este împotriva lui Dumnezeu și a lucrării sale, prin urmare puterea, care a reținut răul și l' reține și acum, este putere dumnezeiască.

4) Cei ce au fost amăgiți de „omul fărădelegii“, cum spune apostolul, odată au conoscute adevărul; au fost însă amăgiți deoarece nu au primit iubirea adevărului. Afară de aceasta din explicarea apostolului mai reesă, că și „omul fărădelegii“ era în adevăr cândva, că altfel nu s'ar fi lepădat de credință. Nicidecum nu se poate însă presupune, că papalitatea ar fi fost vre-odată în posesiunea adevărului, sau că papalitatea ar fi în stare să amăgească pe oricine, care ar fi fost în adevăr.

5) „Omul fărădelegii“ se opune lui Dumnezeu, și în acest scop folosește minciuni și amăgire; iar aceasta o face, pentruca în „ziua lui Christos“ să facă amăgire; dimpotrivă papalitatea de mai multe veacuri și e demult foarte decând tot amăgește și înșeală. Anunțul sună către acei sfinți, care trăesc pe pământ în timpul, când Domnul Isus Christos se întoarce și când cei aleși, care trebuie strânși la El sunt încă pe pământ; aceea însă recunoaște fiecare sfânt, că papalitatea constituie o parte a organizației lui Satan și n'are rost să păzească pe sfinți față de papalitate. Nici cea mai mică posibilitate nu există pe lângă aceia,

că papalitatea ar fi poate în măsură să amăgească pe cineva dintre aceia care cunosc adevărul prezent.

¹⁰ Înainte ce am pertracta pe mai departe textele acestea, se pun înainte și alte dovezi, care toate sprijinesc părerea, că nu papalitatea este „omul fărădelegii“ sau „fiul pierzării“. Nici aceea nu se poate susține, că organizația lui Satan ca întreagă ar formă „omul fărădelegii și fiul pierzării“. Pavel în mai multe scrieri ale sale îndreptate către adunarea aleasă, subliniază lucrul acela important, că sfinții de pe pământ la sfârșitul lumii trebuie să priceapă adevărul, și mai cu seamă lucrurile cu privire la prezența a doua a Domnului. Atențiunea despre „omul fărădelegii“ fără îndoială are scopul, ca să întărească pe credincioși, și ca să nu se poarte ușuratic sau nepăsători față de adevăr. Poporul Domnului de când Domnul a venit la templul său, a primit mai mare lumină, și numai aceea se poate primi ca o părere cuminte, că cei ce au încheiat legământul de jertfă trebuie să se supună unor probe sau încercări mai mari, deoarece au această lumină mai strălucită. Deci împlinirea acestor cuvinte însemnate ale apostolului putem să le așteptăm pentru zilele noastre.

„Servul rău“

¹¹ Nu se poate susține motivat nici aceea, că „omul fărădelegii“ ar fi numai o singură persoană. Psalmistul descrie pe omul ideal (aprobat) al lui Dumnezeu. (Psalm 1, 8, 16, 111, 113) Profetul Isaia numește pe omul ideal al lui Dumnezeu „servul ales“. (Isaia 42 : 1—6, 19, 20) Acesta este Christos, pe care Scriptura îl numește de bărbatul desăvârșit. (Efeseni 4 : 13) Aceasta arată și aceea, că la sfârșitul lumii se va arăta un „servul rău“, care va fi chiar contrarul „servului ales“ al lui Iehova. După cum se vede Scriptura sprijinește pe de a întregul concluzia, că „omul fărădelegii, fiul pierzării“ este acelaș cu „servul rău“. Dovada scripturală trebuie s'o examinăm cu deamănuntul și trebuie s'o cumpănim bine, și pe lângă aceasta mai trebuie să luăm în considerare îngrijirea Spiritului Sfânt.

Dovada

¹² Iuda Iscariotul era un timp oarecare servul Domnului Isus. Dumnezeu l'a dat pe el împreună cu cialalți învățăcei, lui Isus Christos. Mult a auzit și a învățat despre adevăr și despre împărăția lui Dumnezeu. Isus a fost zis învățăcelilor între care era și Iuda, următoarele: „Oricare va vrea să fie mai mare între voi, să fie slujitorul vostru.“ (Matei 20 : 27) Cu o altă ocazie Isus a vorbit către învățăceii săi: „Servul nu este mai mare decât stăpânul său.“ (Matei 13 : 16) Isus a vorbit aici despre un „serv bun și înțelept“. Dintrre cei doisprezece servi ai Domnului Isus, unul Iuda a devenit rău, și a pierdut toate ocaziile pentru împărăție despre care a vorbit Isus, și la

care a fost chemat și dânsul. Isus a declarat, că Iuda este pierdut și l'a numit „fiul pierzării”.
Ioan 17 : 12.

11 In acest timp s'a referit Isus la profeți psalmului 109, pe care Iuda l'a împlinit în mică măsură. Fiindcă unele profeții se împlinesc în mic, fapt ce reprezintă un eveniment ce se va întâmpla mai târziu ca o împlinire în mare, așa să vede că și Iuda numai în mic a împlinit ceea ce, acum în „ziua Domnului” va avea o împlinire în mare. Când învățăceii s'au strâns laolaltă, ca să umple locul gol al lui Iuda, au citat următoarele cuvinte din psalmul 109: „Altul să-i ia însărcinarea.” (Fapte 1 : 20) Aceste fapte așa se vede, că reprezintă pe „servul rău” descoperit la sfârșitul lumii în „ziua lui Christos”.

12 Din declarația apostolului Pavel se vede clar, că „omul fărădelegii”, fiul pierzării” a trebuit să cunoască adevărul, și prin semne și minuni va fi în stare să amăgească pe aceia, care cu totecă cunosc adevărul, dar nu fac parte din clasa „servului ales”. Dumnezeu a atras atențiunea învățăceilor săi față de christoșii mincinoși, și această atențiune s'a dat mai cu seamă spre binele aceluia, care trăiesc pe pământ la sfârșitul lumii. „Căci se vor ridica christoși mincinoși și profeți mincinoși și vor face semne mari și minuni, încât să amăgească dacă se poate, chiar și pe cei aleși.” — Matei 24 : 2, 4.

13 „Christosul mincinos” sau „antichristul” în seamă împotrivorul lui Christos. În decursul veacului creștinesc au fost mulți „antichristi” de acest fel. (I Ioan 2 : 18) Tot acest apostol arată lămurit, că vor fi și de aceia, care vor sta împreună cu poporul Domnului, dar la sfârșitul lumii vor forma un antichrist. Pe baza declarațiunii Domnului Isus, christoșii mincinoși se vor forma după ce Domnul vine la templul său. Isus a mai vorbit și despre aceea, că după ce vine la templul său se vor descoperi atari, care vor susține, că au așteptat venirea lui și se află în adevăr, care însă în înțelesul lucrului ca și cum ar zice, că Domnul întârzie să vină. Isus clasa aceasta o numește „servul rău”. Despre soarta „servului rău” a zis Isus, că va fi despărțit și va ajunge la soarta celor fățarnici. — Matei 24 : 49—51.

14 Din aceasta și din cele scrise de apostol în II Tesaloniceni 2 : 1—15, reesă, că „omul fărădelegii, fiul pierzării” a primit adevărul despre prezența a doua a Domnului și despre împărăția sa o așteaptă și speră; iar în urmă se simte îngelat și zice: „Domnul întârzie să vină”; mai târziu clasa aceasta pe care apostolul o numește „omul fărădelegii” „se înalță peste toate ce se numesc ale lui Dumnezeu” și se va arăta ca reprezentantul special a lui Dumnezeu, cu totecă în același timp cu hotărîre dărză se luptă împotriva cuvântului lui Dumnezeu.

Faptele

15 Faptele bine cunoscute de cititorii revistei le repetăm cu scopul, ca să le unim cu textele și să le arătăm importanța. Adevărul despre prezența doua a Domnului Isus Christos s'a început să se vestească cam de la 1875; auzind vestea adevărului, au venit mulți, atât din diferite confesiuni, precum și în afară de ele, ca să studieze cuvântul lui Dumnezeu; aceștia au susținut, că s'au consacrat lui Dumnezeu și au intrat în legământul de jertfă; s'au adunat și adeseori au vorbit despre venirea a doua a Domnului și despre împărăția sa; au crezut cu tărie că Domnul vine și începând cu 1914 își întemeiază împărăția și că toți cei chemați care se vor dovedi credincioși, vor fi primiți în împărăție; 1914 a sosit și unii s'au simțit înșelați, că în aparență împărăția n'a fost zidită atunci; începând de la data aceea s'a făcut ruptura de la adevăr și serviciul adevărului; această ruptură îndeosebi în 1917 a ajuns proporții mari văzute aceia despre care vorbim aici, pe vremuri au sprijinit revista și Societatea T. de V.; aceștia începând de la 1917, împreună cu alții, care s'au asociat cu dânsii, s'au luptat împotriva lucrului de mărturie a lui Dumnezeu, și se luptă și acum; sunt dușmanii lucrului pe care îl face Societatea și nu vreau să facă nimic întru vestirea împărăției și a răzbunării lui Dumnezeu împotriva organizației lui Satan. Aceste fapte nu se pot trage la îndoială de nimenea.

16 Isus a venit la templu însoțit de îngerii săi sfinți. (Matei 25 : 31) După aceasta a început lucrarea, pe când Domnul adună la sine pe aceia, care vor forma clasa templului; această concluzie este sprijinită de următoarele cuvinte ale lui Isus: „Și va trimite pe îngerii săi cu mare sunet de trâmbiță și vor aduna pe aleșii lui din cele patru vânturi de la cea mai depărtată margine a cerurilor, până la cealaltă margine a lor.” (Matei 24 : 31) Pe acești adunați și aprobați îi aduce sub mantia fericirii (dreptății). (Isaia 61 : 10) Se pare sigur, că apostolul se referă tot la acest timp când vorbește despre „întoarcerea Domnului și strângerea noastră la El”. Depărtarea celor cu numele și strângerea la Domnul a aceluia, care au fost aprobați a început fără îndoială cu ocazia venirii Domnului la templul său; așa se vede că lucrul acesta mai curge și nu este încă gata cu totul.

17 Chemarea pentru împărăție sună la cei născuți de spirit, deoarece toți sunt chemați la aceeași speranță. (Efeseni 4 : 4) Este clar, că numai aceia care au primit chemarea și se dovedesc credincioși până la venirea Domnului, vor fi aleși. Din cuvintele Maestrului hotărît se pare că reesă că mulți vor fi chemați, și vor și primi chemarea, dar nu sunt credincioși și din această pricină nici nu sunt aleși. Toți aceia, care au primit chemarea, sunt moștenitorii împărăției, și dacă vor fi credincioși vor și avea parte din împărăție.

Citind legătura acestei declarații, cuvintele lui Isus sunt importante: „Va trimite fiul omului pe îngerii săi și vor culege din împărăția lui toate smintelele și pe cei care fac fărădelegea.” (Matei 13 : 41) Aceia, despre care aici este scris, că vor fi culeși, au fost fără îndoială moștenitorii împărăției, pentru că altfel nu ar trebui să se culegă laolaltă. Cu toate că au fost moștenitorii împărăției și au știrea despre ea, și așteaptă să se reîntorcă Domnul și să-i ieie în împărăția sa, cu toate acestea vor fi scoși afară, și culeși la o altă din oarecare motiv; Isus spune că motivul strănerii lor este că s'au dovedit nelegiuți și care fac sminteli. Așa dar cuvintele lui Isus trebuie să însemne, că aceștia cu toate că așteaptă împărăția, totuși niciodată nu au umblat conform căilor legale ale lui Dumnezeu. Aceasta deci se poate aplica numai la aceia, care susțin că lucrează în numele lui Dumnezeu și a lui Christos, dar sunt dușmanii legilor lui Dumnezeu. Apostolul Pavel spune, că „omul fărădelegii” este călcător de lege, dar totodată se mărturisește de reprezentantul lui Dumnezeu. Descrierea clasei „servului rău”, dela care se ia împărăția se potrivește cu descrierea „omului fărădelegii” și arată că aceste două clase sunt una și aceeași. După cum se vede Dumnezeu tot această clasă a caracterizat-o prin profetul său. — Psalm 50 : 16—21.

Puterea împiedecătoare

²⁰ Ce este puterea aceia, care împiedecă pe „omul fărădelegii”, ca să nu se descopere înainte de timpul hotărât? Pavel a spus fraților că ce este aceea, dar în epistola către Tesaloniceni nu a arătat-o în cuvinte clare. Probabil că Domnul i-a descoperit aceasta, când — după cum scrie, — a fost dus în al treilea cer, și a văzut astfel de lucruri, despre care nu i-a fost permis să vorbească. (II Corinteni 12 : 4) El spune că fărădelegea era în lucrare chiar și în timpul său, dar a fost împiedecată, și va fi tot împiedecată până când aceasta putere care împiedeca va fi înlăturată, și „omul fărădelegii” atunci se va arăta. Această putere de împiedecare este dumnezeiască; din acest motiv este sigur, că Spiritul Sfânt, care a fost rânduit să ajute și să îngrijească pe cei aleși pentru împărăție, a fost această putere împiedecătoare.

²¹ În articolul precedent al revistei au fost citate astfel de texte, care arată că Isus aproximativ pe timpul depărtării sale a zis învățăceilor săi că va ruga pe Părintele său, ca să le trimită un alt mângăetor (îngrijitor), și că acest mângăetor pe care îl va trimite Dumnezeu îi va mângăia și îi va conduce la tot adevărul, și că acest mângăetor este Spiritul Sfânt. Lucrul de îngrijire al Spiritului Sfânt se face în spre binele tuturor celor chemați, care au primit chemarea și sunt în așteptarea împărăției. Se pare o concluzie cuminte, că Spiritul Sfânt după ce și-a isprăvit datorința de îngrijitor, va fi luat înapoi așa după cum au

fost oprite și celelalte daruri ale spiritului. — I Corinteni 13 : 8.

²² Acei „credincioși și înțelepți”, care au fost aleși de Domnul, au fost acoperiți cu mantia dreptății, și sunt în templu, deci în locul de scăpare al Celui prea Înalt. Fiind ei puși de membre ale „servului ales”, al cărui cap este Isus. Isus Christos este îngrijitorul și mijlocitorul lor, El este mijlocitorul numai a acestora. Cei ce erau cândva moștenitorii împărăției dar au fost scoși afară și nu au fost aleși, nu au mijlocitor, îngrijitor și mângăetor, ei sunt lăsați la voia atacurilor lui Satan. Satan poartă război împotriva rămășiței și caută s'o nimicească, deoarece rămășița pe cale legală continuă lucrul lui Dumnezeu. Ceia-lalți care acuma se țin de clasa „servului rău”, fac nelegiuiri, prin urmare sunt făptuitorii fărădelegilor, și devin unelte supuse în mâna dușmanului Satan. Puterea care împiedecă va fi retrasă dela aceia, care formează „servul rău” și așa se vede că Satan îi va organiza pe aceștia la o acțiune împotriva lui Dumnezeu și a unșilor lui Dumnezeu.

²³ „Omul fărădelegii” sau „servul rău” în mod obraznic se mărturisește ca unșul lui Dumnezeu și susține că constituie turma mică; susține că este reprezentantul lui Dumnezeu și clasa templului și astfel se așează el însuși în templul lui Dumnezeu. Prin înșelăciune, amăgire și minciună amăgește pe mulți. Însă clasa „servului ales” nu se poate și nu o poate amăgi. Acesteia i se atrage atențiunea, ca să fie provăzută cu scut împotriva atacului. Acum vom examina de aproape declarația apostolului din II Tesaloniceni 2.

²⁴ Versetul cel dintâi stabilește timpul când Domnul a venit la templul său și a strâns la sine pe membrele corpului său; acest timp s'a început în 1918 și se continuă și acum. În versurile doi și trei urmașii credincioși ai lui Christos sunt avizați și li se spune, că să nu se lase amăgiți de nici o veste ce vine la dânsii, deoarece înainte de străngerea și descoperirea „omului fărădelegii” trebuie să se întâmple o cădere dela adevăr; această despărțire s'a început în 1917 ba chiar mai de vreme și va continua până la acest timp.

²⁵ Versetul al patrulea arată, că cei ce cad se vor organiza împotriva lui Dumnezeu și a unșului său, sau Satan îi va organiza. Acuma sunt multe grupuri dușmane, care nu se unesc întru nimica, numai într'un singur lucru sunt una. Aceștia mai demult erau în adevăr, iar acuma formează o unitate în rolul dușmanului împotriva Societății și a lucrului lui Dumnezeu. Pe baza autorității declarațiunii apostolului Pavel, ne permitem să exprimăm cugetul, că numărul și puterea de atac a acestora va crește; vor susține că Societatea și cei ce stau lângă ea sunt în eroare; ei se vor susține de „aleșii lui Dumnezeu” și vor ocupa rolul lui Christos prevestit de Domnul Isus și „se vor așeza în templul lui Dumnezeu ca niște dumnezei”.

* Verseturile dela cinci până la șapte arată, că chiar în timpul apostolului Pavel au trăit unii, care au primit chemarea pentru împărăție și au așteptat timpul, ca să folosească puterea împărăției în scopurile lor egoiste, și că aceștia au fost niște lucrători fărădelege, prin urmare se numesc „făptuitorii nelegiurii“. Deoarece Spiritul Sfânt a lucrat atunci în interesul fiicăruia, care a primit chemarea, astfel puterea aceea sfântă a împiedecat pe Satan, dușmanul întru organizarea puterii dușmane și a aducerii la iveală a „omului fărădelegii“. Atunci însă când puterea care a împiedecat a fost luată înapoi (retrasă) cu ocazia venirii Domnului la templul său, cel fărădelege cât de îngrabă va fi organizat, va începe lucrul său împotriva lui Dumnezeu și a unsului său și se va descoperi ca „omul fărădelegii, fiul pierzării“.

* Verseturile nouă-unsprezece arată, că „omul fărădelegii“ sau dușmanul organizat împotriva lui Dumnezeu seamănă cu dușmănia lui Satan, se folosește de înșelăciune, amăgire și viclenie, și se va arunca în luptă cu toate felurile amăgirii și înșelăciunii. Deoarece cunoaștem metodele lui Satan, putem presupune că multă făcărnicie va fi folosită într-o astfel de mișcare. Apostolul ne descoperă și aceea, că „omul fărădelegii“ va amăgi și pe alții „care n'au primit iubirea adevărului spre mântuire“. Cu alte cuvinte trebuie să primească iubirea adevărului, dacă doresc să se mântuie și să facă parte din împărăție. Aceasta nu înseamnă iubire față de adevăr, ci „iubirea adevărului“.

* Mulți au primit adevărul, dar din dorință egoistă, și l'au folosit spre porniri egoiste, însă aceia care vor fi mântuiți, vor fi mântuiți deoarece au primit iubirea adevărului; aceasta înseamnă, că ei din iubire se consacră adevărului, ca numele și cuvântul lui Dumnezeu să fie preamărit. Mulți au așteptat împărăția, ca să primească puterea, cinstea și măreția cea mare a domniei, și s'au simțit mândrii, când au sperat astfel de măreție, putere și cinste. Ei din această cauză au îmbrățișat și au mărturisit adevărul. Ei au ajuns la convingerea că sunt mai sfinți decât frații lor și dovedeau sumeție, mândrie și severitate întru judecarea fraților lor. Adevărul împărăției lui Dumnezeu nu a adus în-dânșii un devotament neegoist față de Dumnezeu, ce numai atunci se poate aștepta, dacă cineva a primit iubirea adevărului. Din această cauză sunt ei expuși amăgirilor lui Satan și sunt înșelați; cei ce așteaptă împărăția din astfel de motive egoiste, vor fi amăgiți de „omul fărădelegii“. „Dumnezeu va lăsa să lucreze asupra lor înrăuriri înșelătoare, care vor face să creadă în minciună.“ Aceasta arată din partea lor o faptă energetică născută dintr'odată împotriva lui Dumnezeu și a lucrului său. Deoarece în aceasta nu vor fi împiedecați, vor avea multe pretențiuni exagerate, și vor săvârși înșelăciuni. Vor fi amăgiți toți aceia, care au fost leneși, ori s'au

ferit să lucreze cum se cuvine, și cei ce au lucrat fărădelege, ori s'au ferit de orice lucru.

* Aceasta arată fără îndoială că numai aceia vor fi primiți în împărăție, care pentru aceia se consacrează pe deplin lui Dumnezeu și cauzei sale drepte, ca să se întemeieze împărăția dreptății și cuvântul și numele lui Iehova să se curățească pe deplin. Aceasta este o iubire desăvârșită, și cei ce au iubire desăvârșită, cu curaj vor vesti în ziua judecării adevărul. (I Ioan 4:17,18) Numai aceștia primesc iubirea adevărului. Ceilalți care au primit adevărul și din careva alt motiv așteaptă împărăția, se expun la amăgirile uneltelor lui Satan, împlinite de „omul fărădelegii“.

* Unșii Domnului trebuie să fie treji, și atunci nu vor fi amăgiți. Noi știm din Scripturi că Satan face ultimile efortări, deoarece știe, că puțin timp are. El se folosește de orice unelte care îi stau la îndemână pentru nimicirea rămășiței, deoarece aceia care fac parte din rămășiță, au mărturia Domnului Isus Christos și o răspândesc în supunere față de Dumnezeu. Nu există unealtă pe care Satan ar, putea-o folosi mai cu succes, decât clasa aceea, care a cunoscut cândva adevărul, dar pierzând Spiritul Sfânt s'a întors împotriva lui Dumnezeu și a lucrului său. Aceștia sunt mai în stare să atace, decât alții. Aceștia sunt uneltele lui Satan cele mai aprobate.

* „Omul fărădelegii“ a fost odată în posesiunea adevărului și chiar și azi înțelege o parte a adevărului. Indată ce Domnul retrage puterea de împiedecare, și ia jos mâna sa ocrotitoare de pe aceștia, Diavolul va veni la dânsii cu o amăgire mare, și îi va uni și astfel aceștia vor deveni unelte minunate în mâna lui. Ei nu vor fi uniți prin învățături sau conducerea treburilor lor. Ei se vor uni întru aceea, ca să pășească înainte împotriva lucrului Domnului și a poporului său, care în timpul de față face lucrul Domnului pe pământ. Aceștia acum atacă lucrul și declară, că Societatea și lucrul ei și cei ce iau parte la lucru, se află în nedreptate și trebuie nimiciți. Această împotrivire se va întări fără îndoială, și mulți, care nu sunt tari, deoarece nu au primit iubirea adevărului, vor fi amăgiți de „omul fărădelegii“ și vor cădea în urma acestei amăgiri. Această amăgire va fi atât de tare, încât mulți vor fi seduși, și pe mulți va face să creadă minciuna în locul adevărului.

* Un adevăr dintre cele mai importante este adevărul despre împărăția lui Dumnezeu. Aceasta este împărăția, întemeierea căreia Dumnezeu a hotărât-o dela început, al cărei cap va fi fiul său iubit, și care va curăți pe deplin numele și cuvântul său. Dumnezeu numai pe accia îi va pune membre ale împărăției sale, care au primit iubirea adevărului și din iubire servesc interesele adevărului. Se poate presupune, că minciuna cea mare se va dovedi cu totul împotriva împărăției; și este chiar așa. Acesta este păcatul cel mare.

Deci minciuna și păcatul sunt împotriva împărăției. Satan a fost acestei împărății contrar, chiar de atunci de când a auzit ceva despre împărăție; din această cauză s'a năzuit să nimicească pe Isus când a fost venit să execute hotărârile lui Dumnezeu. Cum este descris „omul fărădelegii“ este arătat ca dușmanul lui Dumnezeu; adică ca acela, care este împotriva împărăției lui Dumnezeu, iar din aceasta rezultă dușmănia față de acel lucru, pe care îl fac azi unșii lui Dumnezeu în interesul împărăției.

22 Satan tot numai minciună și amăgire a săvârșit, ca să ducă la îndeplinire lucrurile sale rele, și se poate aștepta că va face ceva imitație, ca să creadă mulți că este împărăția, deoarece prin aceasta ar putea amăgi în condițiile cele mai bune. „Omul fărădelegii“ va fi folosit chiar în scopul acela, ca să se înalțe și să se arete drept unșul lui Dumnezeu. Numai o clasă există pe pământ asupra căreia se poate aplica această descriere, sau pe care Satan ar putea-o folosi cumva în acest scop; această clasă va fi compusă de astfel de oameni, care au primit cândva adevărul despre prezența a doua a Domnului și despre împărăția sa, dar nu au primit iubirea adevărului. În urma egoismului lor au căzut în lațul lui Satan și astfel de amăgire și înșelăciune îi va cuprinde, încât unii vor crede, că aceea imitație este împărăția. Aceștia vor crede minciuna, și își vor găsi bucuria în astfel de nedreptate.

23 Iuda Iscariotul a cunoscut adevărul și era moștenitorul împărăției, deoarece Isus l'a instruit în privința aceasta. Iuda însă a așteptat împărăția din egoism, ca să aibă câștig personal din aceea. El nu a primit iubirea adevărului, ca numele lui Dumnezeu să fie curățit, și el din voință liberă a pășit în lațul lui Satan și a vândut pe Domnul. Iuda reprezintă în mod simbolic pe clasa servului rău. Iuda este numit de fiul pierzării. Cei care fac fărădelegi sunt aceia, care cunosc adevărul și sunt moștenitorii împărăției, dar când Domnul vine la templul său, vor fi înlăturați din pricina egoismului lor. Ei nu pierd cunoștința înțelesului adevărului, ci aceasta o folosesc în mod egoist nedrept. Despre soarta sau sfârșitul acestora spune Isus: „Vor fi aruncați în cuptorul aprins. Acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.“ — Matei 13 : 42.

24 Prin urmare chiar „servul rău“ este clasa aceasta. Această clasă a primit chemarea pentru împărăție, a așteptat întoarcerea a doua a Domnului, dar din pornire egoistă, și aceasta i-a dus la fapte egoiste. După cuvintele lui Isus, vor avea soarta celor fățarnici. (Matei 24 : 51) „Omul fărădelegii“ era cândva moștenitorul împărăției, dar numai din egoism a așteptat bucuriile împărăției și este numit hotărît „fiul pierzării“.

25 Cei care spunem aici, nu înseamnă judecarea unor persoane, numai la aceea vreme să ne atragă atențiunea, ce vedem acuma lămurit că se desco-

pere ca adevăr, pe care îl vor înțelege acuma aceia, care iubesc pe Domnul. Stă scris: „Deaceia să nu judecați nimic înainte de vreme, până va veni Domnul, care va scoate la lumină lucrurile ascunse în întunec, și va descoperi gândurile inimilor. Atunci fiecare va căpăta dela Dumnezeu lauda cuvenită lui.“ (I Corinteni 4 : 5) Cu toate acestea putem declara aici în armonie cu acest text, că Domnul a venit, și acuma descoperă lucrurile ascunse, chiar și tainele inimei, El face aceasta pe seama credincioșilor de pe pământ, pe seama rămășiței. Descoperirea acestor lucruri ascunse nu ar fi de lipsă, dacă rămășița ar fi deja dincolo de vâl. Prin aceea, că atragem atențiunea asupra acestor lucruri, nu judecăm înainte de timp.

Fiți curagioși

26 Că Dumnezeu are acuma o rămășiță pe pământ, nici o îndoială nu poate fi în această privință la acela, care iubeste pe Domnul. Faptul că se numesc „rămășiță“, arată că sunt și alții care cunosc adevărul, și au fost cândva moștenitorii împărăției, dar acuma nu se țin de rămășiță, deoarece au fost înlăturați. Rămășița este Societatea, după cum o înțelegem. Aceștia cu sârguință se străduiesc să facă lucrarea Societății; anume cu supunere față de poruncile lui Dumnezeu pun mărturie despre împărăție. Aceștia au primit iubirea adevărului, și urmând poruncile lui Dumnezeu, cu mare bucurie predau tot ce au, ca numele lui să fie preamărit. Aceia, care cândva au fost împreună cu dânsii și au fost moștenitorii împărăției, dar s'au rupt, îi atacă în lucrul lor. Despre unii ca aceștia stă scris: „Ei au ieșit din mijlocul nostru, dar nu erau dintre ai noștri. Căci dacă ar fi fost dintre ai noștri, ar fi rămas cu noi; ci au ieșit ca să se arete că nu toți sunt dintre ai noștri... Dar voi ați primit ungerea din partea Celui ce este sfânt și știți orice lucru.“ (I Ioan 2 : 19, 20) Este evident, că aceia despre care este aici vorba, care s'au despărțit, nu au fost unși. Astfel dacă Spiritul Sfânt nu le mai este în ajutor, se poate presupune că Satan repede îi ia în stăpânirea sa, și îi va organiza întru atacarea (persecutarea) adevărului lui Dumnezeu și a rămășiței. Se poate presupune, că vor declara tot felul de lucruri nepotrivite, mincinoase despre Societate, lucrul ei și despre lucrătorii ei.

27 Chiar și faptul că Domnul atrage atenția poporului său asupra acestui lucru, dovedește că urmează o probă decisivă. Însă cei credincioși să fie curagioși. Dușmanul și armata sa nu poate să aibă nici un succes. Dușmanii se vor stinge, cum a prevestit aceasta Domnul.

28 Cei ce se numesc azi de împotrivorii Societății, fac mari eforturi, ca să împiedece pe frați în lucrul mărturisirii (ca să lese lucrul). Acela însă care este credincios față de Domnul, nu va da ascultare astorfel de înrăuriri. Cei ce au primit

iubirea adevărului, și o păzesc, nu vor fi și nici nu pot fi amăgiți. Dumnezeu va ajuta pe „servul său ales“ la biruință deplină.

„Dumnezeu în mod minunat s'a îngrijit de cei ce-l iubesc înaintea ochilor noștri. Apostolul Pavel cu multe secole înainte a văzut apariția (descoperirea) „omului fărădelegii“, și a însemnat niște cuvinte de prevestirea acelor care vor trăi „în ziua Domnului“, și noi chiar acum trăim în ziua aceasta. Apostolul Pavel pentru încurajarea credincioșilor a mai scris următoarele: „Iar noi datori suntem să mulțumim lui Dumnezeu totdeauna pentru voi frați iubiți de Domnul, că v'a ales Dumnezeu dela început spre mântuire în sfințirea spiritului și în credința adevărului. La care v'a și chemat prin evanghelia noastră spre dobândirea mării Domnului nostru Isus Christos. Deci dar fraților stați tari, și țineți bine datinele în care ați fost învățați, fie prin cuvânt, fie prin epistola noastră. Iar însuși Domnul nostru Isus Christos și Dumnezeu Tatăl nostru care ne-a iubit și ne-a dat în dar mângăere vecinică și nădejde bună, să mângăie inimile voastre și să vă întărească în orice lucru și cuvânt bun.“ — II Tesaloniceni 2 : 13—17.

„Dumnezeu a ajutat acum pe poporul său să înțeleagă Apocalipsul, care s'a dat lui Isus Christos, ca să o arate servilor săi. „Lumina“ o carte în două volume conține explicarea Apocalipsului, (apărut numai în englezește și nemțește) aceasta va infuria tare pe Diavol și pe toți aceia care nu posedă spiritul lui Christos. Se poate presupune deci că împotrivirea față de împărăție va fi și mai mare decât mai înainte. Dar aceasta va ține numai scurt timp, deoarece ziua eliberării este aici. Rămășița cinstește numele lui Iehova prin aceea, că îl servește cu credincioșie. „Lăudat este sfântul din mijlocul lor“ El are să le dea orice mângăere și ajutor de lipsă. Fiți curajoși și vă bucurați și continuați cântarea nouă începută spre mărirea lui Iehova; lauda lui trebuie să pătrundă până la marginile pământului!

Întrebări pentru studiul berean

1. Ce este „păcatul cel mare“? În ce legătură stă „omul fărădelegii“ cu „fiul pierzării“?
- 2—4. Ce a fost „omul fărădelegii“ după părerea de mai înainte? Ce loc ocupă sistemul papal?
- 5—9. Dovedește că nu sistemul papal este „omul fărădelegii“ sau „fiul pierzării“!
10. Motivează pentru ce apostolul Pavel păzește adunarea de „omul fărădelegii“, și pentru ce accentuează, că unșii la sfârșitul lumii vor înțelege și vor aprecia adevărul!
11. Ce arată Scriptura despre cei doi servi, care se vor descoperi la sfârșitul lumii?
- 12—14. Descrie atitudinea și fapta lui Iuda, ca prin aceasta să descoperi purtarea unei clase din timpul nostru!
- 15, 16. Fă cunoscută clasa aceea, despre care este vorba în Matei 24 : 49—51!
- 17, 18. Urmărește desvoltarea și descoperirea servului, „despre care vorbește Matei 24 : 46, precum și pertractarea din psalmul cincizeci despre acel serv!“
19. Arată, că explicarea lui Isus cu privire la „servul rău“ se unește cu descrierea apostolului Pavel despre „omul fărădelegii“!
- 20, 21. Ce putere a împiedecat descoperirea „omului fărădelegii“? Cum se poate stabili aceasta?
22. Explică cum se va descoperi „omul fărădelegii“ după venirea Domnului la templul său!
- 23, 24. În verseturile 1—3 ce accentuează Pavel în mod deosebit, care sunt în legătură una cu alta?
25. Explică împlinirea versetului 4!
26. Ce privilegiu se naște pe terenul acesta din cunoștința purtării lui Satan?
- 27—29. Arată deosebirea între „iubirea față de adevăr“? Pentru ce este de lipsă deosebirea?
- 30, 31. Pentru ce caută Satan să folosească pe unii, care cunosc adevărul?
- 32—35. Arată deosebii primejdia în care se află aceia, care au fost cândva moștenitorii împărăției! Explică pentru ce cad aceștia!
36. Pentru ce descopere azi Domnul tainele?
37. Explică cuvântul „rămășiță“!
- 38, 39. Ce scop recunoaștem în aceea, că Domnul ne ajută acum să înțelegem prevestirea despre „omul fărădelegii“?
40. Arată în ce măsură mângăie și umple de nădejde inimile poporului său, și l'a întărit în tot cuvântul și faptele bun!

W. T. 15. Septembrie 1930.

Stați tare

„Din această pricină Dumnezeu le va trimite o lucrare de răstăcire, ca să creadă minciunii, pentru că toți cei ce n'au crezut adevărul ei au găsit plăcere în nelegiuire, să fie osândiți.“ — II Tesaloniceni 2 : 11, 12.

IEHOVA a făcut cunoscută judecata sa față de cei fărădelege. Această sentință scrisă cu mai multe secole înainte de ducerea ei la împlinire numai membrele „clasei servului“ o înțeleg și o apreciază. Acestei clase alese a zis Iehova: „Iată că cele dintâi lucruri s'au împlinit, și vestesc altele noi; vi le spun mai înainte ca să se întâmple.“ (Isaia 42 : 9) Desigur și aceasta este un motiv, pentru ce avertizează Domnul pe cei aleși în privința judecăților la aceste lucruri, anume ca ei să fie incunoștințați înainte și să se țină în dragostea lui Dumnezeu. (Iuda 21) Iehova a însemnat ju-

decata sa și asupra celor credincioși. A făcut să se însemne regulile, după care se pot cunoaște cei credincioși, precum a stabilit și condițiunile și cerințele acelea, pe care trebuie să le împlinească, și a lăsat în grija Domnului, ca El să judece cine va face destul acestor cerințe sau cine le va împlini. (Ioan 5 : 22; II Corinteni 5 : 10) Una dintre aceste reguli stabilite este aceea, că cei ce sunt părtași ai mântuirii celei mari, aceasta o pot face prin sfințire în spirit și prin credință în adevăr. Alții, care au primit și ei adevărul, dar nu au primit iubirea adevărului, sunt despărțiți prin ceva

rătăcire (amăgire) mare, față de unii ca aceștia, judecata va fi împovătoare. Avertizarea aceasta face pe rămășița să poată rezista mai bine față de toate atacurile dușmanului. Dumnezeu în mila sa s'a îngrijit de aceasta pentru dânșii.

² Intr'un număr mai dinainte al revistei s'au adus dovezile, că „omul fărădelegii” nu este sistemul papal, ci „servul rău”. Aceasta este azi cu atât mai important pe seama adunării lui Dumnezeu, că ținem de lipsă și și de potrivit, ca întrebările aceste să le examinăm pe baza textelor scripturale referitoare, și să mai adăugem și câteva observațiuni, ca cei aleși să fie cu atât mai pregătiți pentru probă. Evanghelia împărăției rămășița trebuie s'o vestească fără îndoială în timpul atacului aspru din partea dușmanului. Acest atac va ține până la isprăvirea lucrului. Despre acest timp vorbind, a zis Isus: „Și se vor scula mulți proroci mincinoși, și vor înșela pe mulți. Și din pricina înmulțirii fărădelegii, dragostea celor mai mulți va răci, dar cine va răbda până la sfârșit, va fi mântuit.” — Matei 24 : 11—13.

³ Sunt două lucruri importante în privința căroră, rămășița nu trebuie să se lase amăgită: 1) Venirea Domnului la templul său; și 2) „strângerea lor la Domnul”. Înainte de ce aceasta din urmă s'ar isprăvi sau s'ar împlini, trebuie să aibă loc despărțirea și trebuie să se descopere „omul fărădelegii”. Se poate presupune, că va veni o mare probă asupra rămășiței.

Răscoală

⁴ Scripturile arată cu tărie, că aproximativ 1875 este timpul acela, când Domnul Isus a început la pregătirea drumului; o parte bună a acestui lucru a format-o lucrarea preumbrită de Ilie, anume restatornicirea adevărurilor fundamentale pe seama celor chemați. Înainte de isprăvirea acestei lucrări de restatornicire, nu a fost nimic dela care se putea despărți. Această lucrare de restatornicire s'a isprăvit cam pe la 1914, când Dumnezeu a pus pe tron pe fiul său unul născut. Prin urmare nici papalitatea și nici protestantismul nu poate să se țină de clasa celor ruși, deoarece pentru ei niciodată nu au fost restatornicite adevărurile fundamentale. Cuvântul apostasia sau lepădare de credință, nu exprimă cumsecade înțelesul cuvântului grecesc. Cuvântul „răscoală” sau „răsculare” l-ar exprima mai bine, și un traducător chiar așa traduce: „Pânăce nu va veni răscoala.” (Rotherham) Cu mai multe secole înainte Lucifer s'a răscolat împotriva organizației lui Dumnezeu, și și venirea „omului fărădelegii” va fi asemenea „lucrării lui Satan”; prin urmare arată la o răscoală împotriva lui Dumnezeu și a organizației sale. Cuvintele lui Pavel dovedesc că „răscoala” aceasta va avea loc la sfârșitul timpului” sau „în timpul din urmă”, în care trăim acuma. (I Timoteiu 4 : 1—3) Expresiunea, „că nai întâi trebuie să vină lepădarea de credință (răscoala), ca să se descopere „omul fărădele-

gii”, dovedește, că „omul fărădelegii” va fi compus din astfel de indivizi, care se rup, adecă care se răscoală împotriva lui Dumnezeu și a organizației sale.

⁵ Dela natura sa fiecare om este păcătos. Deci expresiunea „omul fărădelegii”, trebuie să fie ceva mai mult decât un om păcătos în mod natural, deci așa ceva, pentru care sângele lui Isus nu mai formează preț de răscumpărare. Atunci aici este vorba de păcat de moarte. (I Ioan 5 : 16) De păcat împotriva spiritului sfânt (Matei 12 : 31, 32); despre astfel de păcat, care la început nu se vede, dar după aceia se descopere. (I Timotei 5 : 24, 25) Acesta este păcatul de a cinsti pe persoanele conducătoare (Iacob 2 : 9); „mai mare păcat” (Ioan 19 : 11); acel păcat, care vrea să împiedece vestirea evangheliei împărăției lui Dumnezeu acuma între națiuni (I Tesaloniceni 2 : 16); este astfel de păcat, pe care l'au făcut aceia care au fost cândva luminați, iar după aceea s'au întors spre pericolul lor. (Evrei 10 : 39) Acest text din urmă arată, că nu există mai mari răi-făcători decât aceia, care au fost odată luminați, au fost chemați, au și primit chemarea pentru împărăție, după aceea însă s'au retras și s'au răscolat împotriva lui Dumnezeu și a împărăției sale. Unii ca aceștia formează clasa lui Iuda. Cuvântul Iuda, se trage din rădăcina din care se trage și Iuda în românește aceste uneori sunt la fel, și înseamnă preamărirea lui Iehova, Iuda la început a cântat lauda lui Iehova, după aceea s'a retras și s'a pus împotriva lui Dumnezeu, în urma căreia a fost numit „fiul pierzării”, și poartă și numele „omul fărădelegii”.

Dușmani

⁶ Acum dar dacă înțelegem, că „ziua lui Christos” a început, când Isus a venit la templul (biserica) lui Dumnezeu, deci în 1918, este clar, că răscoala a trebuit să se întâmple înainte de aceasta. Începutul lepădării de credință sau a răscoalei împotriva organizației lui Dumnezeu, înseamnă începutul descoperirii „omului fărădelegii”, cu toate că aceasta copiii lui Dumnezeu care au trăit atunci pe pământ, n'au înțeles-o nici unul. Descoperirea, pe care Dumnezeu a dat-o lui Isus Christos în scopul ca s'o arate „servului” său, îndeosebi dela 1914 a început să se descopere. Aceasta însă în cei 15 ani trecuți nimenea dintre copiii lui Dumnezeu de pe pământ nu a înțeles-o. Faptele reale le-au văzut înaintea ochilor lor, care arată împlinirea Apocalipsului, dar însemnătatea lor nu le-au putut înțelege. Credincioșii au văzut de vre-o câțiva ani încoace și creșterea fărădelegii și numai acuma încep să iee seama la însemnătatea expresiunii „omului fărădelegii”.

⁷ Când a sosit 1914, mulți dintre cei ce erau atunci în adevăr, au așteptat că împărăția lui Dumnezeu va fi întemeiată, și ei vor juca roluri importante în aceea. Ei au sperat, că în 1914 deodată vor fi luați în împărăție. Timpul a trecut și cei

egoisti s'au simțit înșelați și au zis: „Domnul meu și-a amânat venirea“. Răscoala sau „apostasie“ atunci a început și în 1917 a ajuns culmea. Domnul apoi după acest timp a început să strângă la sine pe ai săi, pe care i-a văzut credincioși; pe acesta i-a invitat să între în bucuria sa și și ocaziile lor de serviciu le-a înmulțit. Aceia, care atunci și de atunci s'au rupt (lepădat), s'au răscolat împotriva organizației lui Dumnezeu și s'au luptat împotriva lucrului de mărturie ce curge peste întreaga lume, care sună despre Iehova și despre pedeapsa împotriva organizației lui Satan. Nu s'au mulțumit cu aceea, ca să rămână în neactivitate, ci au desfășurat în public o mare acțiune împotriva lucrului, ce izvoarește din răspunderea față de poruncile lui Dumnezeu.

* Cu privire la acest timp a scris Pavel: „Protivnicul (anume cel ce se răscoală împotriva lui Dumnezeu) care se înalță mai presus de tot ce se numește Dumnezeu, sau de ce este vrednic de închinare.“ Când Domnul a venit la templul său și a ales pe cei aprobați, le-a descoperit posibilitatea vestirii evangheliei împărăției pe seama națiunilor. Credincioșii cu sânguință au lucrat în aceasta, și de fapt au urmat porunca. Unii care au fost odată luminați și au fost tovarăși cu ei, acum s'au făcut dușmani. Cum a fost în zilele apostolului Pavel, asemenea stări s'au dovedit și cu ocazia venirii Domnului la templul său. „Căci mi s'a deschis aici o ușă mare și largă, și sunt mulți protivnici.“ (I Corinteni 16 : 9) Unii mai slabi în credință foarte cu greu au putut rezista împotrivilor. Alții care au fost cu credința mai tare, s'au întărit mai bine în mijlocul dușmanilor care au năvălit asupra lor.

* „Omul fărădelegii“ se înalță peste tot, și se împotrivesc a tot ce se numește Dumnezeu. Aceasta o face prin aceea că se ține mai presus, decât ce pretinde dela dânsul poruncile lui Dumnezeu. Se ține mai presus decât Isus Christos, și nu'l privește de martorul lui Iehova. Isus a fost martorul credincios și adevărat al lui Iehova și încă și azi este acela, iar o parte a lucrului mărturiei a încredințat-o urmașilor săi credincioși, și le poruncește ca să iasă afară și să pună mărturie. Protivnicii se înalță pe sine deasupra lui Isus Christos și nu împlinesc poruncile și nici ocările care au căzut asupra lui Isus, nu le supoartă. Ei nu se supun stăpânilor înalte, anume lui Iehova și apostolilor inspirați, care dau poruncile poporului lui Dumnezeu, ba chiar susțin, că aceste stăpâniri înalte, se referă la stăpânitorii lumii lui Satan. Aceștia astfel sunt amăgiți și se amăgesc ei înșiși. — Matei 10 : 24; Romani 13 : 1.

10 Cei ce formează „omul fărădelegii“, cu toate că nu se supun Domnului, cu toate acestea caută scuză pentru purtarea lor; se mândresc cu diferite merite, și prin „desvoltarea caracterului“ se silesc să se facă mai frumoși, și nu se silesc să curățescă numele lui Iehova, și aceștia se ocupă

cu cinstirea și onorarea creaturilor. (I Corinteni 4 : 6) Cu rea voință vorbesc de copiii de legământ ai lui Dumnezeu, se pun de judecătorii, îndreptătorii legii lui Dumnezeu, și astfel se opun lui Dumnezeu și a tot ce se numește Dumnezeu. — Psalm 50 : 20; Iacov 4 : 11.

11 Poporul lui Dumnezeu va fi numit pe numele său. (Ieremia 15 : 16; Apocalips 3 : 12; Ioan 10 : 34—36) Unșii lui Dumnezeu figurează ca reprezentanții săi, pentru că mărturia lui Isus Christos este încredințată lor, și lor le este poruncit să o vestească. Când ei împlinesc încredințarea primită dela Dumnezeu, aceia care atacă pe dânsii și lucrul pe care'l fac, aceia atacă pe Dumnezeu și pe ceace se cheamă Dumnezeu. „Servul rău“ se poartă așa. (Matei 24 : 48—51; Luca 12 : 45, 46) El este un păstor rău, care părăsește turma. (Zaharia 11 : 15—17) Se face Dumnezeu pe sine însuși, și pe alte creaturi, pe Dumnezeu și Christos îi pune la o parte, și părăsește lucrul cu care a încredințat Dumnezeu pe poporul său.

12 Legea lui Dumnezeu pe care a dat-o prin Moise, s'a ocupat în toate punctele ei cu închinarea lui Dumnezeu. Ceiace Dumnezeu a poruncit spre împlinirea poruncilor sale, totdeauna trebuie să ținem înaintea ochilor noștri, deoarece este unalta lui Dumnezeu. Dumnezeu a ales pe aceia, care constitue biserica sa, i-a uns și i-a trimis ca să ducă la împlinire serviciul său. Atacarea lucrului și serviciului acestuia înseamnă atacarea lui Dumnezeu. Din aceasta cauză a lăsat Dumnezeu să se scrie: „Nu vă atingeți de unșii mei — a zis El — și nu faceți rău prorocilor mei.“ (Psalm 105 : 15) Cel ce ia din cuvântul lui Dumnezeu, sau adauge, săvârșește păcat împotriva celui vrednic de închinare. Unii ca aceștia se prezintă cu porunci omenești, care se abat dela adevăr și nu se supun lui Dumnezeu. „Ei se laudă că cunosc pe Dumnezeu, dar cu faptele îl tăgăduesc, căci sunt o scârbă: nesupuși și netrebniți pentru orice faptă bună.“ — Titu 1 : 14, 16.

13 Intr'atăta încât „omul fărădelegii se așează ca un dumnezeu (căptenie) în biserica (templul) lui Dumnezeu. Aceasta o face prin aceea că se susține de a fi reprezentantul, și învățătorul lui Dumnezeu și hotărăște împotriva cuvântului lui Dumnezeu, prin urmare păcătuiește împotriva regelui, devine nelegiuit și va fi scos dintre cei aleși pentru împărăție. — Matei 13 : 41, 42.

„Timpul“

14 Dumnezeu pentru aceea a rânduit Spiritul Sfânt, ca să lucreze în absența lui Isus în interesul acelor copii ai săi, care au primit chemarea pentru împărăție. Taina fărădelegii sau cel fărădelege a lucrat în tot timpul acesta. Această fărădelege a clocit-o Satan și a nutrit-o și dacă „omul fărădelegii“ nu ar fi fost împiedecat prin puterea Spiritului Sfânt, s'ar fi descoperit și mai de vreme. El însă numai în timpul stabilit are drept să se descopere sau să apară.

¹³ Pe când Domnul a venit la biserica sa, n'a mai fost lipsă de lucrarea de mângăere, ajutor și îngrijitoare a Spiritului Sfânt. Lucrul lui Ilie s'a isprăvit, datoria de ajutorare și de mijlocire a Spiritului Sfânt a încetat. Numai după începutul lucrului Elisei a adunării a sosit timpul, ca „omul fărădelegii“ să se descopere. Aceia, care au format pe „omul fărădelegii“, cândva se bucurau de spiritul lucrului Ilie, acuma însă nu mai au nici spiritul acela. Aceștia nu s'au împărțit de măsura îndoită a spiritului lui Ilie, care trebuia să se reverse asupra aceloră, care au fost preumbriți de Elisei; pentru aceasta au pășit înapoi dela lucrul lui Elisei, ba chiar s'au făcut atât de nelegiuți, încât se luptă împotriva lucrului. Spiritul lui Dumnezeu nu mai împiedecă astfel pe Diavol, și acesta pune la cale pe „omul fărădelegii“; acesta apare sau se descopere acuma, și își începe activitatea împotriva lui Dumnezeu și a lucrului său.

Asemenea lui Satan

¹⁴ Stă scris că „omul fărădelegii“ va lucra asemenea lui Satan.“ (Albrecht, Moifat) „Lucrarea căruia seamănă cu activitatea lui Satan“. (Reinhardt) „Prezența căruia este după sistemul lui Satan“. Prezența căruia va semăna influenței lui Satan“. (Rotherham) Aceste traduceri diferite dovedesc, că „omul fărădelegii“ duce la îndeplinire planul blestemat al Diavolului pentru nimicirea lucrului lui Dumnezeu.

¹⁵ După ce Satan a fost aruncat jos din cer, și nu mai este împiedecat de activitatea Spiritului Sfânt, cei chemați sunt lipsiți acuma de acest scut și Satan așa ca și în cazul lui Iuda, deadreptul influențează pe cei fărădelege. (Ioan 13 : 27) „Acel fărădelege“ sau „omul fărădelegii“ nu posedă „spiritul iubirii, puterii și al minții sănătoase“, care vine dela Dumnezeu (II Timotei 1 : 7); ci are puterea dușmanului. Satan își folosește toată puterea împotriva „rămășiței“; pentru aceasta spune Pavel, că „omul fărădelegii“ „iesă înainte cu puterea lui Satan și face semne și minuni; prin aceasta amăgește pe mulți. Accia, care formează membrele acestei clase, încearcă să facă neînțelegeri între martorii credincioși ai lui Dumnezeu, și în aceasta procedează cu metodele lui Satan. „Căci astfel de oameni nu slujesc lui Christos, Domnul nostru ci pântecelui lor; și prin vorbiri dulci și amăgitoare ei înșeală inimile celor lesne crezători.“ (Romani 16 : 17—18) Poporul Domnului este avertizat față de aceștia, le este spus lămurit, ca să înconjure societatea acestora. Aceștia adeseori au atingere cu rămășița credincioasă și prin cuvinte blânde se silesc să amăgească pe credincioși și să-i atragă dela lucrul lor, precum dela devotamentul lor față de organizația lui Dumnezeu. Domnul prin apostol atrage atențiunea martorilor săi, ca să înconjure societatea acestora (să nu aibă legături cu dânșii), pentru că aceștia sunt niște dușmani de moarte — cași Satan — lucrează cu viclenii și amăgiri.

¹⁶ Este evident, că aceia, care formează clasa „omului fărădelegii“ mai întâi au fost amăgiți, după aceea și ei devin uneltele amăgirii. Pornirile lor egoiste au deschis pentru Satan drumul atacurilor și al amăgirilor. Aceștia au fost primit adevărul, s'au nutrit din el, însă aceasta au făcut-o cu dorință egoistă, deoarece fiecare dintre dânșii a căutat ceva onoare personală. Adevărul pe care l'au primit în timpul de lucru al perioadei Elisei a bisericii, și iubirea pe care au dovedit-o față de aceia s'a îndreptat după folosul personal pe care l'au sperat. Aceștia fără îndoială au fost în posesiunea adevărului, pentru că altfel nici nu s'ar fi putut rupe dela acela.

¹⁷ Aceștia pentru aceea s'au rupt, deoarece n'au primit iubirea adevărului spre mântuirea lor. Numai singură cunoștința adevărului, hotărît că nu este de ajuns, ca să mântue pe cineva. La aceasta este încă de lipsă supunerea plină de bucurie față de adevăr. Diavolul fără îndoială cunoaște multe părți ale adevărului. Stă scris: „Dar și dracii cred și se înfioară, vrei dar să înțelegi om necotit, că credința fără fapte este zadarnică?“ (Iacob 2 : 19, 20) Dracii sunt foarte egoiști și folosesc adevărul în scopul lor nelegiuit. Cel ce primește adevărul din interes egoist, și din acest motiv îl păstrează, se expune cursei dușmanului.

¹⁸ În cursul vârstei Ilie a bisericii, mulți au încheiat legământ cu Domnul și ca și cum ar fi zis: „Eu m'am consacrat pentru împărăție și aștept ca să fiu dus în cer, ca să domnesc cu Christos și să-i ajut întru guvernarea lumii; voi dezvolta un caracter asemenea Domnului, ca astfel Dumnezeu să mă poată folosi în împărăție.“ Aceștia au căutat mai bine la aceea, că ce mare cinste și slujbă vor avea, și nu la aceea, cum s'ar putea mai bine preamări Iehova și lauda numele său. Interesele împărăției au fost încredințate lor, însă ocaziile ce serveau pentru reprezentarea acestor interese, le-au folosit în mod egoist. S'au iubit pe sine înșiși, și și adevărul pe care l'au primit, deoarece acesta ar fi fost bun pe seama dânșilor, și deoarece au așteptat, ca să câștige răsplata cea mare; însă iubirea adevărului n'au primit-o. Au fost moștenitorii împărăției, deoarece au primit chemarea, însă nu au primit iubirea adevărului, și când a venit proba, ușor s'au scandalizat în Dumnezeu și au fost gata să lucreze împotriva legilor sale; au fost amăgiți și Domnul a trimis pe îngerii săi și i-a scos afară din împărăție. — Matei 13 : 41, 42.

¹⁹ Cuibul pornirilor este inima și se numește centrul iubirii. Când cineva primește chemarea pentru împărăție prin aceea că urmează chemarea, sfârșitul căii este viață sau moarte. Citim: „Cu toată sânguința păzește inima ta, că din ea sunt ieșirile vieții.“ (Proverbe 4 : 23) Dumnezeu n'a chemat pe nimeni în împărăție numai pentru aceea, ca să l' ducă în cer, ci i-a chemat pentru că să vestească virtuțile sale. Dacă cei chemați caută mai cu seamă la interesele lor egoiste, și nu sunt

pe deplin devotați lui Dumnezeu, se expun atacurilor Diavolului și ușor cad. Nimenea nu poate să se mântuie, și să se primească în împărăție, care nu a primit iubirea adevărului. Primirea adevărului, care apoi să nu fie folosită în spre mărirea Domnului, duce la pierzare.

Amăgirea altora

„Unii care defaimă lucrul Domnului, pe care îl face Societatea, și învinuesc pe frații lor fără nici un temei, obișnuiesc să ieie cina de amintire a Domnului pâinea și vinul împreună cu aceia, pe care s'au silit și se silesc să-i nimicească. Aceștia desigur nu au primit iubirea adevărului, de altfel nu ar urma calea aceasta.

„Spiritul lui Dumnezeu aduce un astfel de rod, care este cunoscut sub numirea iubire. „Rodul spiritului este iubire.“ (Galateni 5 : 23) Egoismul este contrarul iubirii și descoperire faptele trupului, iar acela, care cunoaște adevărul lui Dumnezeu din egoism, nu poate să fie moștenitorul împărăției lui Dumnezeu. (Galateni 5 : 19—21) Adevărul primit într'o inimă bună și sinceră devoltă neegoism, aceasta este iubire, și iubirea întovărășită cu răbdarea, aduce rod. (Luca 8 : 15) Prin urmare dacă cineva nu are inimă bună și cinstită — anume pornirile sale nu sunt bune și cinstitute — la acela adevărul nu poate să aducă rodul spiritului, anume iubirea. Unul ca acesta nu a primit iubirea adevărului.

„Aceia însă care primesc adevărul și și iubirea adevărului și se devotează cu totul lui, aceia posed rodul spiritului. Unii ca aceștia își arată iubirea față de autorul străbun al adevărului, față de Dumnezeu, prin aceea, că cu bucurie țin poruncile sale. Afară de aceasta altă cale nu este pentru dovedirea iubirii față de Dumnezeu. Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor lui, și poruncile lui nu sunt grele.“ — I Ioan 5 : 3.

„Din 1918 judecata este în curgere, și este scris clar și lămurit, că cei ce iubesc pe Dumnezeu vor fi curagioși să vestească în acest timp adevărul lui Dumnezeu; din aceasta urmează, că cei ce se opun vestirii adevărului, aceia nu au iubirea lui Dumnezeu și a adevărului. (I Ioan 4 : 17, 18) Aprecierea potrivită a adevărului, produce neegoism în inima cinstită față de Dumnezeu; un astfel de copil al lui Dumnezeu se silește, ca să spună adevărul altora cu scopul ca astfel să preamărească pe Dumnezeu. Dacă însă cineva primește adevărul, pe care îl ține închis în mod egoist, și se uită la aceea, că ce folos va avea din acela nu posedă iubirea adevărului, și nu poate să stea în ziua judecării, când Domnul vine la templul său. Cu privire la aceasta a zis Isus: „Nimeni după ce a aprins o lumină nu o acopere cu un vas, nici n'o pune sub pat, ci o pune într'un sfeșnic, pentru ca ceiea să vadă lumina. Fiindcă nu este nimic acoperit, care să nu fie descoperit, nimic tănunit, care să nu fie cunoscut și nu va veni la lumină. Luați seama dar la felul cum

ascultați căci celui ce are i se va da; dar celui ce n'are i se va lua și ce i se pare că are. — Luca 8 : 16—18.

„Lumina adevărului vine dela Dumnezeu, și cel ce o primește, dorește ca să strălucească și dela dânsul, ca astfel și el să aibă parte întru cinstirea numelui lui Dumnezeu. Însă dela acela, care primește adevărul și în mod egoist îl ține pe seama dânsului, Domnul când vine la biserică sa, îl ia și îl dă aceluia care nu este egoist. — Matei 25 : 28, 29.

„Din rapoarte se vede, că în Statele Unite abia jumătate iau parte la lucrul din aceia, care iau cina Domnului, astfel numai aceștia comunică altori roadele împărăției. Unii probabil că din scădere corporală nu pot lua parte la lucru, în astfel de caz Domnul vede aceasta și judecă în acest înțeles. Sunt însă mulți în neactivitate dintre aceia care ar putea lua parte la lucru și ar putea să ducă roadele împărăției și altora dacă ar vrea.

„Isus a stabilit regula, că ceiea aduc roadele împărăției după ocaziile ce se prezintă, se țin de împărăție. Această regulă este exprimată atât de clar și hotărât, încât nu încapă nici o îndoială. (Matei 21 : 43) Poruncile lui Dumnezeu, care mai cu seamă acuma se pun în aplicare, poruncesc următoarele: Această evanghelie trebuie vestită spre mărturie; voi sunteți martorii mei, că Eu sunt Dumnezeu; trebuie vestită ziua răzbunării lui Dumnezeu; faptele lui trebuie arătate popoarelor; trebuie vestită lauda numelui său. (Matei 24 : 14; Isaia 43 : 10—12; 61 : 1—6; 12 : 4) Cei ce iubesc pe Dumnezeu, aceia țin și poruncile lui. (Ioan 14 : 21) Ce speranță pot să aibă aceia, care nu au primit iubirea adevărului, iar cunoștința adevărului o păstrează din egoism sau din nepăsare? Oare nu ajung într'o situație ca să fie amăgiți de păcatul răului și să cadă (să se rupă dela adevăr)? (II Petru 3 : 17) Dacă așa stă treaba, atunci în viitor mai putem aștepta o despărțire, ca astfel să se descopere cei ce au stat tari în probă. Probabil că tot ce se poate scutura va fi scuturat, și cei ce numai din egoism au primit adevărul, și fac așa și pe mai departe, vor fi scuturați, ca să rămână numai aceia, care nu se pot scutura. — Evrei 12 : 27.

„Domnul pentru aceea mustră pe cei nepăsători în Apocalips 3 : 18—20, ceiea se întâmplă văzând cu ochii, ca să aibă ocazie să se trezească, și să ieie parte la serviciul fericit de partea Domnului. Dumnezeu prin profetul său îi sfătuiește și îi încurajează, ca să se trezească la recunoașterea privilegiilor lor, să se dezbrace de egoism și cu bucurie să ia parte la serviciul Domnului. (Isaia 58 : 8—14) Dacă ei nu iau la inimă acest sfat, desigur amăgirile celui rău îi cutropesc și nu peste mult vor deveni o parte a „omului fărădelegii“.

Amăgire

„Din această pricină Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire, ca să creadă o minciună.“ (II

Tesal. 2 : 11) Traducerea mai veche Cornilescu: „înrauriri înșelătoare.“ Apostolul spune. să „din această pricină Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire“. Pentru? Fără îndoială aceștia nu au iubirea adevărului și astfel ei asigură un teren neted amăgirilor dușmanului. și cred minciuna, care este împotriva împărăției. Pentru organizația rătăcirii Dumnezeu nu este răspunzător, însă prin faptul, că a aruncat pe Satan afară din cer, și lucrul de îngrijitor al Spiritului Sfânt s'a isprăvit și mai mult nu mai împiedecă pe Satan să se arunce asupra sfinților, le trimite prin urmare „lucrare de rătăcire“ sau „înrauriri înșelătoare“, și marele amăgitor îi influențează. Astfel dar Iehova nu este de loc vinovat, și nici nu este autorul acestei rătăcirii. Iehova le-a întins adevărul, pe care l'au și primit; însă iubirea adevărului nu au primit-o și iubirea față de adevăr nu au dovedit-o, din această pricină ei înșiși s'au pus într'o stare, în care cred minciuna și se bucură de nedreptate. Nu numai că nu lucrează în interesul împărăției și nu sunt martorii împărăției, ba chiar se luptă în public și cu putere împotriva acelor, care se silesc să facă lucrul lui Dumnezeu.

¹¹ Chestia mare de discutat este următoarea: Iehova Dumnezeu, Cel prea Înalt; Ziua lui Iehova și a lui Christos; sosirea împărăției cerurilor; ziua răzbunării Dumnezeului nostru, adică vestirea ei; vestirea adevărului despre dușman și organizația sa, și hotărîrea sa de a pune mărturie pe lângă măreția și onoarea lui Dumnezeu, și despre numele său. Timpul pentru curățirea numelui lui Dumnezeu a sosit. Dumnezeu a încredințat mărturia despre acest fapt fiului său scump. Rămășița de pe pământ a fost încredințată cu punerea acestei mărturii, și aceia, care acum iubesc pe Dumnezeu vor ține poruncile sale neluând seamă la atacurile îndreptate împotriva acestui lucru al mărturiei. (Apocalips 12 : 17) Aceasta este lucrarea cea mare pe care trebuie s'o facem, și care este preumbrită de Elisei. Cei ce au spiritul lui Elisei, accia cu bucurie iau parte la lucru. Societatea acum acest lucru îl îndeplinește din harul lui Dumnezeu. Unii, care au primit cândva adevărul, iar după aceea se opun lucrului sau caută să-i pună piedeci, cred minciunii lui Satan, și se bucură de nedreptate. Minciuna este împotriva lui Dumnezeu și a împărăției și accia, care nu stau lângă Dumnezeu și împărăția sa, accia sunt împotriva împărăției și a lui Christos.

¹² „Omul fărădelegii“ cu armele minciunii păsește înainte spre lupta Armagedonului, între rândurile armatelor lui Satan, împotriva împărăției lui Dumnezeu. (Zaharia 14 : 1, 2) Sub puterea înrauritoare a rătăcirii, membrele „omului fărădelegii“ vor fi conduse în astfel de activitate, care va însemna pentru dâșii judecata lui Dumnezeu, că au fost dovediți nedemni de viață și demni pentru nimicire; pentru aceasta se numesc „fii pierzării“. Această judecată va fi înaintea judecății generale a omenirii. Deoarece judecata

incepe la casa lui Dumnezeu. și „omul fărădelegii“ are curajul să se susțină de reprezentantul lui Dumnezeu și astfel se așează el însuși în biserica lui Dumnezeu, trebuie să fie judecat. „Și dacă cel neprihănit scapă cu greu, ce se va face cel nelegiuit și cel păcătos (omul fărădelegii)? Și dacă judecata începe cu noi, care va fi sfârșitul celor ce nu ascultă de evanghelia lui Dumnezeu“, anume a acelor, care se despart și iubesc nedreptatea, prin aceea, că atacă sosirea și vestirea împărăției? (I Petru 4 : 17, 18) Accia însă care posed iubirea adevărului, niciodată nu se bucură de nedreptate, deoarece iubirea nu are plăcere în nedreptate, ci își găsește plăcerea în adevăr. — I Corinteni 13 : 6.

Stați tare

¹³ Clasa „servului rău“ acum atacă Societatea și pe aceia, care formează pe rămășița lui Dumnezeu, și face mari eforturi ca să atragă pe lucrători dela lucrul Domnului. Cei slabi și nestatornici vor fi amăgiți, însă cei credincioși nu. Desigur, numai cei ce au iubirea adevărului vor intra în împărăție; iar iubirea noastră trebuie s'o dovedim prin împlinirea poruncilor lui Dumnezeu. Deci dacă cineva mânat de un scop egoist se lasă de serviciul Domnului și de mărturisirea despre împărăția sa, desigur nu va fi primit în împărăție. Aceasta ar fi așa mai cu seamă atunci, dacă cineva numai pentru aceea s'ar depărta de serviciul Domnului, ca să înceapă ceva activitate lumească sau comercială, cu toate că la aceasta n'a fost silit de loc, deoarece nu are pe nimeni, pe care ar fi trebuit să'l ajutore.

¹⁴ Cei ce acum stau tare și dovedesc răbdare în aceasta, aceștia vor aduce jertfe în dreptate lui Dumnezeu și se vor bucura de aceasta, pentru că chiar aceasta constituie ținta, pentru că curățește pe fiii lui Levi cu ocazia venirii sale la templul său. (Maleahi 3 : 1—3) Aceasta înseamnă, că cu bucurie continuă preamărirea lui Dumnezeu — și cu ascultare față de poruncile sale — cântă lauda numelui său. (Isaia 12 : 4; I Petru 2 : 9) Au primit învățătură despre adevăr, au stat de partea lui Iehova și cu bucurie ascultă de El. Acestora le spune apostolul: „Deci fraților rămâneți tari și țineți învățăturile pe care le-ați primit fie prin grai viu, fie prin epistola noastră.“ — II Tesaloniceni 2 : 15.

¹⁵ Aztăzi sunt mai multe grupuri, care declară că sunt în adevăr, dar în privința învățăturilor nu se unesc unii cu alții și nici de altfel nu țin laolaltă. Aceștia numai într'un lucru se unesc și anume în lucrarea împotriva Societății și a împărăției. Adevărul l'au primit cândva, dar să fi primit oricât de mult adevăr, nu au primit iubirea adevărului și nici nu dovedesc fapte, care izvorăsc din iubirea adevărului. Ei nu au iubirea adevărului, care va fi scoasă la iveală de adevăr, dacă o păstrăm în adevăr. Cuvintele și sfaturile lor nu numai că nu sunt sănătoase, dar produc și un efect

amăgitor și rătăcitor. Nimenea să nu se lase amăgitor de aceștia. Cel ce posedă iubirea adevărului și cu bucurie laudă numele lui Iehova, nici unul nu va fi amăgitor.

„Rămășița poate să fie pregătită că până în momentul din urmă va fi tot atacată, deoarece dușmanul se va folosi de toate uneltele ce-i stau la îndemână, ca s'o nimicească. (Apocalips 12 : 17) Unealta lui cea mai importantă este: omul fărădelegii“. Să ne aducem aminte de cele spuse de Isus: „Dar cine va răbda până la sfârșit, va fi măntuit“. — Matei 24 : 13.

„Invățătura de care s'a împărtășit poporul lui Dumnezeu prin cuvântul său, este demnă de încredere și este deplină. Țineți la această învățătură și stați neclintit de partea Domnului. Stați împotriva Diavolului (celui rău) și va fugi dinaintea voastră.

„Cea mai potrivită împotrivire celui rău este stăruința cu bucurie în serviciu, cântarea laudei lui Iehova, a arăta poporului faptele lui cele mari și aceia, ca astfel să ne păstrăm neprihănirea înaintea lui și să rămânem în iubirea lui Dumnezeu.

Întrebări pentru studiul bercean

- 1, 2. Cui se adresează Isaia 42 : 9? Cum împlinește Iehova acum acest text? Pentru ce în timpul de față?
3. Cu privire la ce două lucruri mari ne atrage atențiunea apostolului față de amăgiri?
- 4, 5. Demonstrează că despărțirea nu se putea înainte de 1911! Arată că sub denumirea „omul fărădelegii“ trebuie să înțelegem ceva mai mult decât un păcătos de „od“

6, 7. Cum descopăr faptele și Scriptura timpul și modul „apostasierii“ prezisă înainte?

8. Arată că clasele deosebite cum au primit ușa ocaziunilor deschisă pe seama dănșilor, când Domnul a venit la templul său!

9, 10. Descrie împotrivirea și îndărărea de sine a „omului fărădelegii, ce arată versetul 4!

11—13. „Se va așeza în templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezău“. Cum se împlinește aceasta?

14, 15. Ce să înțelegem sub aceea, că „la timpul său se va descoperi“?

16, 17. Explică versetul 9 al acestui capitol!

18—20. Explică „despărțirea“ (dezbinarea), întrucât aceasta se naște din aceea, că cineva nu posedă iubirea adevărului.

21. Ce ținește conform Scripturii chemarea pentru împărțire?

22, 23. Ce este rodul spiritului? Cum se arată?

24—26. Ce înseamnă primirea iubirii adevărului?

27, 28. Descrie starea prezentă, care ne îndreptăște să așteptăm noi desbinări între aceia, care sunt moștenitorii împărăției!

29. Cât de importantă este înțelegerea și aprecierea sfatului pe care îl dă Domnul în timpul de față celor nepăsători?

30—32. Ce este rătăcirea cea mare despre care este vorba în versetul 11? Cum trimite Domnul rătăcirea? Ce este minciuna despre care este vorba aici? Cum lucrează aceasta întrucât cred minciunii? La ce purtare conduce această minciună? Ce să înțelegem sub „fiul pierzării“?

33—35. Cum stă împotriva împărăției „clasa servului rău“?

36—38. Care este singurul drum sigur, pe care trebuie să urmeze aceia, care doresc să rămână în rândul rămășiței credincioase?

W. T., 1. Octombrie 1930.

Scrisori interesante

Recunoștință mulțumitoare

Iubite frate Rutherford!

Articolele apărute în urmă în revistă ne îndeamnă la aceea, ca să ne exprimăm recunoștința noastră, pentru adevărurile mângăietoare, mai cu seamă pentru „Casa regală a lui Iehova“. Recunoștința noastră în primul rând totdeauna se cuvine lui Iehova, și apoi, și ție, că servul său credincios, pe care îl folosește pentru întinderca adevărului la servul său.

Grupul din Bellingham și reprezentanții de acum ai grupelor din această regiune cu o singură hotărâre își exprimă mulțumirile și laudele lor.

De fapt care sunt capabili, ca să rămână în strălucirea luminii prezente, se bucură, că hoarele lui Satan sunt conturbate, mai cu seamă mai „maril“ și „puternici“ lui, care țin în neștiință turmele în ce privește adevărul împărăției lui Christos și eliberarea poporului de sub apăsarea lui Satan. Cu toate că noi suntem puțini, ne silim, ca să comunicăm adevărul acelor, care însetează după veste și jelesc.

Vom să te asigurăm, că ne rugăm pentru tine, lucrul îl vom sprijini și pe mai departe; credem

că vom ține în aceasta până atunci, până când tot dușmanul „va fi pus așternut picioarelor lui“.

Frații tăi din mila lui Dumnezeu

Grupul din Bellingham Washington.

Cântare cu bucurie deplină

Iubite frate Rutherford

Salutările împărăției! De când grupul nostru s'a organizat, cam de un an, Dumnezeu ne-a binecuvântat atât de bogat, că nu putem conțeni cu cântarea de bucurie deplină. Întrucât recunoaștem Societatea T. de V. recunoaștem canalul Domnului, ne nizuim la aceea, ca să stăruim în punerea mărturiei și pe lângă împărăția lui. Lucrând adesea terenurile noastre neîncetat găsim deaceia, care și-au pierdut încrederea în conducătorii confesiunilor, și noi ne bucurăm, că pe aceștia îi putem lumina despre aceea, că ce compune biserica, și ne bucurăm când, putem arăta, că ce este organizația Diavolului. Radio deschide calea, ca să putem pune mai mare mărturie; aceasta reesă, din multe scrisori de recunoștință, precum și din acle primiri călduroase, de care ne împărtășim.

„Invățătura și ajutorul, pe care o câștigăm din fiecare număr al revistei, aceea dovedește, că

Domnul se îngrijește de poporul său. Reesă clar, că te înconjură ocrotirea Domnului, aceasta din acea o vedere, că înaintezi curajos în învingere. Neîncetat ne rugăm, ca Iehova să te păzească pe tine, și pe toți asociați tăi de lucru în Bethel.

Dorindu-ți binecuvântarea bogată a Domnului, suntem cu iubire creștinească frații tăi în Domnul Rosemeade (Calif.)

Semnele de recunoaștere ale aprecierii sporite Iubiți frați!

Deși nu suntem mulți lucrători în lucrul Domnului, cu toate acestea ne bucurăm, că și nouă ne este dată puțină parte în marea zidire a drumului Regelui. Când ne gândim la anii trecuți, când au umblat atât de mulți la adunare, anual abia au lucrat terenul lor, azi însă, când de fapt așa de puțini lucrează, iar terenul este de două ori atâta decât cum a fost înainte, va fi lucrat de două ori. Tot mai bine se poate vedea, că fiecare cât se silește să umble în plăcerea Domnului, apreciind favoarea sa și cu toată străduința ar do- să ajungă în bucuriile regelui.

Pe cei obosiți articolele frumoase ale revistei îi aprovizionează cu putere nouă, ca să continueze serviciul măreț în puterea Domnului. Vedem toate lucrurile ce se petrec în lume, care toate apropie prăbusirea organizației lui Satan și dovedește nimicirea lui.

Recomandându-vă pe toți sub îngrijirea credincioasă a Domnului, vă salut cu Isaia 61 : 1—3, și cu cântarea 63. ca fratele vostru mic în Domnul.
H. W.

Iubiți frați în Christos!

Voiesc să vă încunostințez, că în săptămânile de pus mărturie am avut mare bucurie. Chiar și dacă cineva ar zice, ce, iarăș săptămână de lucru? cu toate acestea sunt mulți credincioși, care așa zic: înainte, cu curaj! De ce să lăsăm mult timp pe Satan să se odihnească? După o lovitură, lasă să-i dăm alta, că fulgerele lui Iehova strălucesc pe pământ. Învingerea este a lui Iehova!

De ar face fiecare uns, ce poate face în serviciul Regelui. În acest timp numai lucru este pe seama noastră: vestirea împărăției lui Dumnezeu.

Cu salutări iubitoare fratele vostru în Christos
G. B.

Intâmplări

Iubiți frați!

„Mă bucur în Domnul, inima mea se bucură în Dumnezeuul meu.“

Săptămâna de pus mărturie a trecut. În săptămâna aceasta ne-a fost permis din noua ca să gustăm binecuvântările nespuse ale lui Dumnezeu, pe care Dumnezeu cu deosebire le revarsă asupra poporului său în săptămânile de lucru. Chiar dacă nu am putut ajunge scopul fixat, cu toate acestea suntem cu mulțumire față de Părintele, nostru

ceresc, pentru ocaziunile date de a lăuda numele său și de a mângăia pe cei ce jelesc. De aceea nu am putut ajunge scopul fixat în întregime, deoarece a trebuit să lucrăm teren care cuprinde sate, în care au lucrat adventiști 3 săptămâni de rând. Diavolul și prin ploae a vrut să ne rețină, dar acel gând: că trebuie încheată a 750 000 săptămână de lucru, precum și cântarea 115 ne-a îndemnat la nouă activitate. Diavolul s'a înșelat. Ne-am bucurat de ploae că cel puțin au fost mulți acasă, care altfel ar fi fost la săpat de cartofi. Am avut și câteva întâmplări interesante și dă-tătoare de zel: Înaintea unui atelier de tâmplărie niște copii ne-au recomandat să nu mergem înăuntru, că acela este numai atelier și nu locuință. Dar văzând, că pe ferști sunt și perdele, am gândit că probabil este biuroș și împărăția lui Dumnezeu și la aceștia trebuie să li-o facem de cunoscut. Mare ne-a fost bucuria când am găsit o familie, care s'a bucurat foarte mult de adevăr. Femeia a avut atâtea de întreat, și am fost cu mulțumiri lui Dumnezeu pentru ea, că ne-a dat în gură cuvintele corespunzătoare, și am putut-o mângăia. Aceea a trebuit să ne întrebăm că oare este un lucru mai frumos pe pământ ca lucru de spărgător de drum! femeia a fost așa de fericită, că la fiecare întrebare a putut primi răspuns corespunzător, care a putut liniști dorințele și setea ei după adevăr. La despărțire ne-a întreat: când ne vom mai vedea? Când i-am spus, că probabil peste un an, a devenit tristă și a zis: „Așa de mult mă facești să aștept?“ Aceasta ne-a săjetat foarte în inimă. Cu toate că unii și aceea gândesc, că vestea împărăției lui Dumnezeu acum este destul de răspândită, cu toate acestea totuși aceea vedem, că este de lipsă a cerceta pe flămânzi din casă în casă ca cei sinceri să poată ajunge la hrană. — O altă întâmplare a fost următoarea: Nu de mult în N. o familie a unui funcționar a cumpărat o Eliberare ect., spre seară am vizitat din nou acea familie și acum a cumpărat o serie de șapte cărți... Cu o ocazie mai târziu au început să vorbească despre lucru în timpul serviciului și unul a recomandat celuilalt, așa că încă și alți 5 oameni au voit să-și procure cărțile, pe cari le-am servit în săptămâna de lucru. Vedem deci, că Domnul deschide ocazii și El conduce inimile. În timp ce am dus cărțile unei familii, copiii cu mare grabă au desfăcut pachetul și bunica, examinând cu ochelarii, așa a zis: „O, dar aceste sunt tipărite cu litere frumoase mari, pe care și eu încă le pot citi.“ După cum vedem, tineri și bătrâni se bucură de prețiosul adevăr. Să ne dea Părintele ceresc și după aceasta putere, ca numele lui să-l putem preamări cu credincioșie până la sfârșit. Lasă să se încurajeze fiecare uns și tot timpul liber să-l întrebuițeze în serviciul Domnului; că: „Vai nouă, dacă nu vestim adevărul.“ Iar acum cer îngrijirea Domnului pe seama voastră, iubiți frați

Vă salut cu iubire ca tovarăș de străduință

C. R. și fr. L. Sc.